

[Estrup]

til at fungere på. Det er væsentligt for os at understrege, at dette tilsyn må overholde de samme skrappe regelsæt, som gælder for realkreditinstitutterne.

Det er med stor glæde, vi har opnået at sikre, at andelsboliger og anpartsboliger nu får nogenlunde trygge kår og kan sikres en ligestilling med andre boligformer i relation til låntagning. Vi har fået fjernet den tikken-
de bombe, som denne lovgivning kunne være under andelsboliger og anpartsboliger, og det gælder i relation både til spørgsmålet om erhvervelse af boligen og til ombygning og forbedring.

Vi kan i den forbindelse med glæde konstatere, at det er lykkedes at fastlægge nogle regler for løbetider, bundgrænser osv., som ser rimelige og fornuftige ud, herunder at de lån, som hidtil har været optaget til finansiering af anskaffelse af andelsboliger, nu også ud fra en bred fortolkning, som altså ikke bare rummer sparekasselån, men også kassekreditter, kan overføres til egentlige boligformål i det regelsæt, som ligger i den nye lovgivning. Det synes vi er væsentligt at understrege, og dermed tror jeg, at vi har sikret trygge vilkår for andelsboligerne.

Der er ét punkt, som har voldt nogle problemer under arbejdet med andelsboligernes forhold, og det er spørgsmålet om, i hvilket omfang boligforeningens bestyrelse skulle indblandes.

Det har været vores holdning, at man ikke kunne acceptere at gå et skridt videre end det, der allerede var fastlagt omkring prisfastsættelsen for andelsboliger. Det mener jeg er realiseret med denne lovgivning. Vi får ikke bestyrelsen til i højere grad at blande sig i den enkelte andelshavers forhold, end hvad der allerede har været gældende.

I den forbindelse vil jeg gerne påpege et særligt problem – som jeg tror vi har fået løst, men som jeg gerne ville have industriministeren til at bekræfte at vi har fået løst – nemlig spørgsmålet om den deponering af andelsbeviset, som faktisk efter lovgivningen skal ske hos det pengeinstitut, som bevilger det pågældende lån. Jeg tror, det er vigtigt, at man her understreger, at der ikke er tale om en ændring af gældende retstilstand. At der kun er tale om en deponering, at der ikke her skabes nogen mulighed for kreditorforfølgning, og dermed, at man forsøger at gøre andelsbeviset til et egentligt pant, det vil

jeg meget gerne have industriministeren til at bekræfte.

Endelig skal jeg sige, at vi er meget tilfredse med, at det også er lykkedes at få løst problemerne for personer, der modtager kommunelån i forbindelse med lov om individuel boligstøtte; her får vi kompenseret for rentefgiften. Det kan jeg forstå at boligministeren er indstillet på at sikre i løbet af efteråret; det synes jeg er meget tilfredsstillende.

Det eneste problem, jeg i et vist omfang føler er tilbage, er et, som vi har arbejdet meget med, og som adskillige ordførere også har beskæftiget sig med, nemlig spørgsmålet om overgangsreglerne. Jeg mener virkelig, at både boligudvalget og ministeren har anstrengt sig i betydeligt omfang for at gøre de regler, vi nu indfører, lempeligere overgangsmæssigt, end vi sædvanligvis gør.

Jeg skal ikke gennemgå de regler, der er kommet, det har andre gjort, men jeg er ikke ganske overbevist om, at vi har haft held til at få alle tilfælde samlet op. Derfor kan jeg tilslutte mig, at vi nu endnu en gang – for at intet skal være uventet – kigger på det i boligudvalget.

Forudsætningen for det regelsæt for overgangsregler, vi laver, må være, dels at der skal være indgået en bindende kontrakt, dels at der ikke er misbrugsmuligheder. Det er klart to betingelser, som må stilles, og som der ikke kan slækkes på. Hvis der inden for disse to overskrifter kan findes muligheder, synes jeg, vi skal prøve på at kigge på det, men jeg tror, vi har anstrengt os virkelig meget allerede, så det er spørgsmålet, om vi kan nå længere. Men da det er noget, som har stor betydning for forståelsen for denne lovgivning, synes jeg, at intet skal være uventet.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg vil godt takke hr. Estrup for, at han så klart bekræfter, at den bemyndigelse, der er i lov om boligbyggeri til ministeren om at nedskære 10 pct. af byggeriet – eller udskyde det, som det kaldes i loven – ikke skal udnyttes af ministeren. Det er jeg glad for at hr. Estrup bekræfter, men jeg vil også godt spørge hr. Estrup, om det ikke er korrekt, at det er noget, Det Radikale Venstre i virkeligheden har tilkendegivet for lang tid siden, og som derfor ikke specielt er noget, som Det